

Uitspraak van de Geschillencommissie Bureau Krediet Registratie, nr. 21.07 d.d. 19 april 2021 te Amsterdam (mr. R. Imhof, mr. C.P. Bleeker en A.H.J. Alfrink).

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten, binnen de door het Reglement Geschillencommissie BKR (hierna: het Reglement) gestelde grenzen.

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- een klachtschrift met bijlagen, ongedateerd, op 30 maart 2020 ontvangen;
- aanvullende stukken met acceptatieformulier d.d. 10 april 2020;
- verweer deelnemer d.d. 4 juni 2020;
- repliek betrokkene, ongedateerd, op 23 juni 2020 ontvangen;
- dupliek deelnemer d.d. 11 augustus 2020.

De Commissie heeft kennis genomen van de door partijen overgelegde stukken en heeft betrokkene en de deelnemer uitgenodigd voor een mondelinge behandeling van de klacht op 22 maart 2021 te Amsterdam.

Op de zitting is betrokkene verschenen en namens de deelnemer mevrouw [X] en de heer [Y].

Ter zitting hebben partijen hun standpunt (nader) toegelicht.

2. Standpunt van partijen

2.1. Betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie van een hypotheek (contractnummer: *****007) met een code 2 op 28 maart 2012, en een code 3 en werkelijke einddatum op 26 augustus 2019.

Betrokkene acht de registratie disproportioneel.

2.2. De deelnemer voert gemotiveerd verweer. De klacht is ongegrond en de registratie niet disproportioneel.

2.3. Op hetgeen partijen in de schriftelijke stukken hebben gesteld en ter zitting hebben verklaard wordt in de beoordeling voor zover nodig ingegaan.

3. Beoordeling van het geschil

Uit de stukken en de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist, is het volgende komen vast te staan.

3.1. Betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie van een hypotheek (contractnummer: *****007). De registratie kent een code 2 op 28 maart 2012 en een code 3 en werkelijke einddatum op 26 augustus 2019.

3.2. De broer van betrokkene heeft in 2008 een woning gekocht maar is overleden voor de eigendomsoverdracht. Betrokkene en de andere erven hebben de nalatenschap aanvaard en begin 2009 een hypotheek afgesloten bij de deelnemer voor een bedrag van EUR 381.000. Ieder van de erven was hoofdelijk aansprakelijk. In de afbetaling van het krediet is een betalingsachterstand ontstaan. De deelnemer heeft de vordering overgedragen aan de deurwaarder die een gerechtelijke procedure heeft opgestart. De rechter heeft betrokkene veroordeeld om te betalen. Uiteindelijk heeft de deelnemer de woning geveild. De verkoopopbrengst was EUR 223.000. De restschuld was EUR 180.263. Betrokkene heeft EUR 20.500 betaald tegen finale kwijting. Betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie onder meer omdat de deelnemer hem niet heeft gewaarschuwd voor de registratie en de deelnemer de registratie niet binnen de volgens het Algemeen Reglement BKR gestelde termijn heeft gemeld.

3.4. Uit het dossier blijkt voldoende dat de deelnemer het krediet in maart 2012 heeft opgeëist. Code 2 is in zoverre technisch juist. Het feit dat code 2 pas ongeveer acht jaren later aan de registratie is toegevoegd, maakt niet dat code 2 technisch onjuist is. Indien een bijzonderheidscode of een achterstandscodering na de in het Algemeen Reglement van het BKR genoemde termijn (vier weken) wordt gemeld, dan heeft dat in beginsel geen consequenties voor de rechtsgeldigheid van de registratie. Wel heeft het de voorkeur dat de registratie steeds een actueel beeld geeft van de verwerkte persoonsgegevens, maar nu betrokkene door de handelwijze van de deelnemer niet is benadeeld, speelt dat geen rol in de beoordeling, althans niet waar het de vaststelling betreft dat code 2 technisch juist is.

3.5. Op grond van het Algemeen Reglement BKR dient een deelnemer een bijzonderheidscode 3 te registreren als de deelnemer een bedrag ad EUR 250 of meer afboekt. Indien tevens finale kwijting

wordt verleend dan dient de deelnemer ook een einddatum te registreren, zodat andere deelnemers van het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) kunnen zien dat de geregistreerde geen verplichtingen meer heeft aan die deelnemer. Voor de registratie van bijzonderheidscodes is de deelnemer reglementair niet verplicht te waarschuwen. Code 3 met werkelijke einddatum op 26 augustus 2019 is derhalve conform de feiten en correct.

Betrokkene doet voorts een beroep op disproportionaliteit.

3.6. Het proportionaliteitsbeginsel houdt in dat de inbreuk op de belangen van betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot het met de registratie te dienen doel. Het belang van de registratie is enerzijds betrokkene te beschermen tegen het aangaan van financiële verplichtingen die hij niet kan dragen en anderzijds dat kredietverstrekkers middels het kredietregistratiesysteem in staat zijn de gegoedheid en het betaalgedrag van potentiële kredietnemers te toetsen en de afweging kunnen maken geen krediet te verlenen aan potentiële wanbetalers. Het hiertegenover staande belang van betrokkene is dat hij in de gelegenheid is kredieten af te sluiten voor het doen van aankopen of financiering van een woonhuis en daarin niet wordt belemmerd door een (negatieve) registratie die in veel gevallen verhindert dat betrokkene een krediet kan afsluiten.

3.7. Voor een geslaagd beroep op disproportionaliteit is vereist dat betrokkene een belang stelt en zo nodig aantoonst dat hij of zij heeft bij schrapping van de registratie, bijvoorbeeld in de vorm van een vanwege de aangevochten registratie afgewezen financieringsaanvraag. Ook moeten er voldoende (bijzondere) omstandigheden zijn gesteld zodat aannemelijk is dat ondanks de correcte registratie in dit specifieke geval betrokkene geen (structurele) wanbetaler is waartegen potentiële kredietverstrekkers of betrokkene zelf moeten worden beschermd.

3.8. Betrokkene verblijft voor zijn werkzaamheden vaak in het buitenland en heeft voor het doen van betalingen een creditcard nodig. Hij stelt dat hij niet altijd met zijn bankpas kan betalen en daardoor buitenlandse valuta moet opnemen waardoor hij elke keer geld overhoudt wat niet handig is. De Commissie oordeelt dat betrokkene voor schrapping van de registratie voldoende belang heeft gesteld. De vraag is wel of dat belang zo zwaar weegt, dat de belangenafweging in zijn voordeel uitvalt. Gebleken is dat betrokkene niet af nauwelijks hinder meer ondervindt van het feit dat hij geen credit card tot zijn beschikking heeft.

Voor de belangenafweging spelen verder de omstandigheden van het geval een rol.

3.9. In de eerste plaats stelt de Commissie vast dat het een eigen overweging en beslissing van betrokkene is geweest om de erfenis te aanvaarden en de hypotheeklening voor het gekochte woonhuis van de overleden broer samen met de andere erven over te nemen c.q. aan te gaan. Betrokkene had dat niet hoeven doen. Door het wel te doen kwam hij in een situatie terecht dat hij met de drie andere erven verantwoordelijk en hoofdelijk aansprakelijk werd voor de verplichtingen uit de hypotheeklening. Voldoende duidelijk is geworden dat betrokkene aan zijn deel van de verplichtingen tegenover de deelnemer heeft voldaan. Onderling hadden de erven kennelijk afgesproken dat iedere erfgenaam een vierde deel van de totale verplichting voldeed, maar betrokkene was hoofdelijk aansprakelijk voor het geheel. Hij moet hebben geweten dat hij daardoor afhankelijk was van de medewerking van de overige erven om aan alle verplichtingen jegens de deelnemer te voldoen. Zo bezien zijn de betalingsproblemen en de registratie verwijtbaar ontstaan.

3.10. In het nadeel van betrokkene weegt dat hij de schuld waarvoor hij hoofdelijk aansprakelijk was niet geheel heeft terugbetaald. Betrokkene heeft beargumenteerd dat hij zijn deel (een vierde) heeft betaald, maar dat blijkt niet juist te zijn omdat de onbetaalde vordering van de deelnemer hoger was dan hij heeft gecijferd vanwege een overlijdensrisicoverzekering die niet tot uitkering is gekomen. De restschuld bedroeg EUR 180.263 en betrokkene heeft EUR 20.500 afbetaald tegen finale kwijting.

3.11. Van belang acht de Commissie voorts dat de deelnemer slordig heeft geregistreerd, zoals hiervoor uiteengezet. Hoewel de coderingen rechtsgeldig zijn geplaatst, is sprake van een uitzonderlijke situatie dat code 2 pas acht jaar later is geregistreerd. Dat ondermijnt het systeem en de functie van kredietregistratie en het tast ook de rechtszekerheid aan. In de te maken belangenafweging weegt dat licht in het voordeel van betrokkene.

3.12. Hoewel sprake is van een forse afboeking die mede is veroorzaakt door een lagere verkoopopbrengst voor de woning dan voorzien ook – naar alle waarschijnlijkheid – omdat de woning uiteindelijk is geveild en de erven niet allen bereid waren mee te betalen aan de aflossing van het krediet, is niet het beeld ontstaan dat betrokkene een structurele wanbetaler is. Betrokkene heeft wel zijn deel van de lopende verplichtingen en een deel van de restschuld betaald, hoewel dat niet alles was waartoe hij als hoofdelijk aansprakelijke persoon gehouden was. Betrokkene heeft verder geen negatieve registraties in het CKI.

3.13. De forse afboeking en de overige omstandigheden van het geval, in combinatie met het door betrokkene gestelde belang dat zoals uiteengezet niet zwaarwegend meer is, staan er wel aan in de weg dat de te maken belangenafweging nu al in het voordeel van betrokkene uitvalt. De Commissie

acht het alle omstandigheden in acht genomen niettemin aangewezen dat de deelnemer drie jaren na de werkelijke einddatum op verzoek van betrokkene opnieuw een belangenafweging maakt.

3.14 . De deelnemer heeft de bereidheid uitgesproken om de huidige registratie om te zetten naar de registratie van een restschuld hypotheek (RH) zonder code 2, maar met een code 3 en een werkelijke einddatum zoals deze thans ook op 26 augustus 2019 staat. De Commissie acht dat uit het oogpunt van subsidiariteit aangewezen en verwacht dat de deelnemer hiertoe (vrijwillig) zal overgaan.

4. De beslissing

De Commissie beslist dat de klacht van betrokkene ongegrond is.